

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. február hó 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt **vádltott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. február 23. napján kihirdetett Kb.II.69/2014/7. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. február 23. napján kihirdetett Kb.II.69/2014/7. számú ítéletével **vádltottat** bűnösnek mondta ki a Btk.439.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, ezért 120 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 120.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Kötelezte a vádltottat 6.260,- ft büntügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádltott irányának megjelölése nélkül, míg védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.343/2016/1. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét tanácsulésen hagyja helyben. Kifejtette azon álláspontját, hogy a vádltott által teljesített gyakorlat fontos szolgálati feladatnak minősül, eltér a napi szokványos tevékenységtől, és arra a vádltottat külön parancsban vezényelték. Utalt továbbá arra, hogy helyes az elsőfokú bíróság álláspontja abban a tekintetben is, hogy csekély mértékű alkoholos befolyásoltság is megalapozza a bűncselekmény megvalósulását, melyet a BH.1997/114. számú eseti döntés is alátámaszt. Kifogásolta azonban a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság a bíróságra érkezést követően mintegy egy év elteltével intézkedett a kitűzésre, és ezzel megszegte a Be.278.§ (3) bekezdésében írt eljárási szabályt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be.351.§ (2) bekezdés d) pontja alapján megalapozatlan, mert a bíróság tényből tényre helytelenül következtetett. Nem megalapozott az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy védenca fontos szolgálati feladatot látott el. A vádltott ugyanis nem volt parancsban vezényelve az adott feladatra, csak parancsban kirendelték. A feladatait hivatali munkaidőben végezte, 7.30 perckor volt a kezdés, ami a szokásos munkakezdési időpontja. A hazatérések időpontját nem is vizsgálta az elsőfokú bíróság. A vádltott megfelelő tájékoztatás hiányában úgy tudta, hogy hivatali munkarendnek megfelelően dolgozik. Az általa követett szabályrendszer sem utalt eltérő feladatokra. Az elsőfokú katonai tanács bizonyítást sem vett fel arra, hogy sértett -e jelentős érdeket a vádltott magatartás, vagy hogyan érintette az az amerikai féllel történő együttműködést. Kifogásolta a védő, hogy az elsőfokú katonai tanács elfogadta a légalkohol mérés eredményét. Álláspontja szerint hiába hitelesítették utóbb a

mérőberendezést, ha a mérés időpontjában volt mellette a hitelesítésre utaló irat, vagy jelzés, akkor az érvénytelen mérésnek tekintendő. Meg sem kísérelte a törvényszék katonai tanácsa tisztázni azt, hogy az alakulatnál volt-e másik légalkoholmérő berendezése. Utalt továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság által kihallgatott tanúk vallomásai ellentmondásosak voltak. Kifogásolta a másodszori légalkohol mérés hiányát. Álláspontja szerint biztosan csak azt lehet megállapítani, hogy védenca 2014. augusztus 23-án éjjel éjfélig fogyasztott szeszesitalt. Ezen túlmenő más megállapítást nem lehet tenni a vádlotti magatartással kapcsolatban.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a bűnösségét nem ismerte el. Utalt arra, hogy fontos beosztást lát el, speciális eszközt kezel a szolgálati helyén, illetve, hogy szeretne továbbra is katona maradni.

A vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során megsértette a Be.278.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést, mert a bíróságra 2014. december 17. érkezett ügyet, csak 2016. február 1-én, tehát több mint egy évvel később tűzte ki. Megállapítható ugyanakkor, hogy ez a mulasztás nem volt lényeges hatással az eljárási lefolytatására, illetve a bűnösség megállapítására. Az a körülmény, hogy a tanúk közül többen missziós szolgálatot teljesítettek, illetve egyikük vezénylésre került, a kitűzésre történő intézkedés időpontját nem befolyásolhatta, hiszen a misszióból történő visszatérés időpontja illetve a vezénylés megszűnésének időpontja ismert volt. Ez a körülmény csak a tárgyalás napját befolyásolhatta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során írásban, mind a tárgyaláson érdemi vallomást tett, amelyben a felelősségét tagadta. A vádlott vallomásaiban védekezést terjesztett elő, mely szerint telefonjának meghibásodása miatt nem ébredt fel, illetve nem gondolt arra, hogy előző napi szeszesital fogyasztásból még alkohol maradhat a szervezetében. Nem tévedett a katonai tanács, amikor tényállást a vádlott tagadó nyilatkozatával és védekezésével szemben **tanú1** és **tanú2** tanúnak a nyomozás során tett, és a tárgyaláson fenntartott vallomásai, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, azok közül is elsődlegesen az alkohol szondás vizsgálat lefolytatásáról készült jegyzőkönyv, és a vizsgálati eredményt rögzítő gépi igazolás alapján állapította meg. Megállapítható, hogy az alkoholszondás vizsgálatra annak eredményére vonatkozó okiratok és a hivatkozott tanúvallomások egymást alátámasztották, és cáfolták a vádlotti védekezést. Ugyanígy a vádlott védekezését cáfolta a nyomozati iratok között található híváslista. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a légalkohol mérés eredményét az ügyben felhasználható törvényes bizonyítékként elfogadta, mert a bár a történeti tényállásban írt napon a mérés időpontjában az alkoholmérő berendezés hitelesítési bizonyítványa nem állt rendelkezésre, azonban a nyomozati iratok 87. naplószáma alatt található hitelesítési bizonyítvány igazolja, hogy a berendezés hitelesítése már jóval korábban, 2014. július 2. napján megtörtént, tehát a légalkohol mérés eredményét hitelesnek kell elfogadni.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú ítélet megalapozatlan illetőleg

a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú katonai tanács ítélete megalapozott, mentes a Be. 351.§ (1) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa azt felülbírálata alapjául elfogadta. Az elsőfokú bíróság ugyanis teljeskörű bizonyítást folytatott le, minden lényeges bizonyítékot értékelt, és azokról helyes, a logikai szabályainak megfelelő következtetéseket vont le. Így az a vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás átmérlegelésére, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

A katonai tanács az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **vádlott** bűnösségét megállapította a Btk.439.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében. Ezt a bűncselekményt azt követi el, aki fontos szolgálati feladat alól megtevesztéssel, vagy távolmaradással kivonja, vagy annak teljesítésére képtelenné teszi magát. A másodfokú katonai tanács osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolásában kifejtett jogi álláspontját. Helytállóan hivatkozott arra az elsőfokú bíróság, hogy az adott bűncselekmény megállapítása szempontjából nincs jelentősége annak a kérdésnek, hogy a vádlott ittassága milyen fokú volt. Önmagában az a körülmény, hogy a vádlott szervezetében szeszessital fogyasztásából származó alkohol volt, megalapozza a bűncselekmény elkövetését, mert ez a tény önmagában kizárja azt, hogy a vádlott szolgálati feladatot láthasson el. Ezt a töretlen bírói gyakorlatot támasztják alá a Legfelsőbb Bíróságnak a BH.1995/331., a BH.1997/114., valamint EBH 2014/112. számú eseti döntései. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a vádlottnak a ... gyakorlat végrehajtásában való részvételét fontos szolgálati feladatnak tekintette. Helytállóan utalt arra ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság, hogy fontos szolgálati feladatnak nem csupán a nevesített szolgálatok ellátása minősül, hanem minden olyan a kiképzés fontos részét jelentő feladat, amely eltér a katonák rendes napi tevékenységétől. A kialakult bírói gyakorlat szerint a különböző jellegű hadgyakorlatok is ebbe a kategóriába tartoznak. A nyomozati iratok 9-43. naplószámai alatt állnak rendelkezésre az adott gyakorlatra vonatkozó dokumentumok, melyekből megállapítható, hogy az több magyar katonai szervezet, valamint külföldi katonák részvételével folyt. Pontosan meghatározott időhatárok között, speciális feladatok gyakorlása céljából a vádlottat a részvételre külön parancsban rendelték ki, és annak időbeosztása is eltért a rendes napi munkavégzéstől, hiszen munkaszüneti napokat is érintett, illetve az egyes napok munkaidő beosztásában sem a hivatali munkarendben szokásos munkavégzési idő került előírásra.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő, és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor az enyhítő körülmények nagyobb számára és súlyára figyelemmel lehetőséget látott a vádlottal szemben a Btk.33.§ (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával a törvényi büntetési nemtől eltérve pénzbüntetés kiszabására. A pénzbüntetésnél a napi tételek száma a cselekménnyel arányos, míg a napi tétel összege méltányosan, a törvényi minimumban került meghatározásra. Összességében az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés megfelelően szolgálja a vádlott esetében a Btk.79.§ -ban írt büntetési célokat.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján -helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) és (4) bekezdésén alapszik.

, 2017. február 17.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. február 17.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

Iván Erika
bírószági ügyintéző